

"EGALITARIANISM IN THE TORAH?"
YUWO Lecture Series/Thursday, September 08, 2005

1. 2 Buzz Words of contemp'y non-O-Jsm: Plural'm; Egalitarn'm (=Eg'm)
2. Is there such a concept in Tor? My thesis: Yes, but not dominate all else. Nuanced. Will give several cases which clearly pro-eg'm; and several which clearly hierarchical – and the reasons why so. No simple answers.
3. Ex #1--pro- eg'm: Source=תורה ח"מ סימן צו so for all civil law
אשה שוה לאיש לכל עונשין שבתורה --
ואיש צריך לנודתו עד דצית דין וכן הוא דין האשה
4. Ex#2-- pro- eg'm on gift of prophecy
ילקוש שופטים רמז מוב--- מיעיד אני עלי את השמים ואת הארץ בין גוי בין ישראל בין איש בין
אשה בין עבד בין שפחה הכל לפי מעשיו של אדם רוח הקדש שורה עליו
5. Hierarchical #1: Distinctions betw G-d/man, and man/animal...
תהילים קמד-מה אקס נתקעה בון אנוש ותתביהו :
תהילים ח-תפסרתו מעת מאליהים וקבוד והדר תעטרתו :
Mn/Gd: imitate/impersonate; thus:
Yet: Mn/Anml: צער בעלי חיים.
6. Hierarchical #2: – בין ישראל לעמים – ST – Conc camp, J last request: 2 minute prayer: פה ג' עמי צער נזק
7. Hierarchical #3: – כהן לווי ישראל – true, but trade-off: gets but also subject to burdensome restrictions—marriage, cemetery, etc
מיית נדב ואביהו שם בגדר "בקרובי אקדש"
8. Hierarchical #4: רמב"ם הל' דעות פ"ה – ת"ח והמן העם – read from True – but noblesse oblige. Imbues public כבוד התורה w כבוד חברה
9. Hierarchical #5: – מצוות עשה שהזמן גרמא – Abudrahm... & Hedge of R explanation קדושת הזמן endows woman w awareness (להבדיל) הלכות נדה)
10. Hierarchical #6: – אשה כי תזרע – child-brth=paragon of creativity
*Perplxg: at birth no joy bt טומאה; bec creatvty disturbs inner eqilibrium, requires reorienttn of כחות הנפש טומאה → יצירה;
*Kab: ע"ס דקדשה עם ע"ס דמסאות; also: בריאה ע"י שבירת הכלים
*seed – has to rot; sculpture=getting rid of all that's not in artist's head
*Artists, writers; so: (להבדיל) and רבנו יעקב בעל הטרורים Wagner
*History: ערבות רב-יצים; French Rev→Jacobins;
above explanatn=result of indvdl /diverse opinions מהרשאה/אה"ח/קוץק/Freud/myself

THUS: period of creation by girl? bec created creator!

But next week – ת"ז
 • ת"ז – ת"ז – ת"ז
 • ת"ז – ת"ז

The difference: The first two, built around הכהנה דרביה, teach us that there is a hierarchy of Holiness and we must never make the holy an instrument of the less holy. No egalitarianism of the spirit. Mishna Kiddushin עשר קדושות חן... Certainly, the holy must never be a הכהנה (i.e., subservient to) the profane.

Shabbat as an example of how thoroughly the profane week-days must serve the holy day of Shabbat: Philo (check this!) that rest on Shabbat to be strong for the week that follows. Abarbanel: וכן כתוב בתורתך, ויכללו השמים והארץ... אתה קדשת את יום השבעה לשם תכליות מעשה שמים וארכ

The second two teach us that holiness, קדושה, requires preparation (during the profane period); preparation itself is an indication of the value and esteem in which we hold the holy. The first requires discrimination, the ability to be מבדיל בין קודש לחול, וגם בין קודש לקודש. The second demands vision and commitment.